

PATRON

TYGODNIK PARAFII PW. ŚW. BENEDYKTA, CYRYLA I METODEGO – KAZANÓW

NUMER 124, 23.01.2022, 3 Niedziela zwykła

LITURGIA (Ne 8, 2-4a. 5-6. 8-10); (Ps 19 (18), 8-9. 10 i 15); (1 Kor 12, 12-30); Aklamacja (Łk 4, 18); (Łk 1, 1-4; 4, 14-21);

KOMENTARZ

Ewangelia św. Łukasza jest szczególna. Wynika to z tego, że Łukasz nigdy nie spotkał Jezusa osobiście. Nie był naocznym świadkiem znaków, które czynił Jezus. I... nie przeszkodziło mu to napisać Ewangelii! Jest chyba jednym z najlepszych przykładów na to, że kto chce szuka sposobu. A kto nie chce szuka powodu. Myślę sobie, że podobnie jest z nami: z Tobą i ze mną. Zobacz, tak jak Łukasz Ewangelista także Ty możesz zdecydować

się pisać Ewangelię o Jezusie własnym życiem. Swoimi codziennymi zamiarami, decyzjami i czynami. Swoimi codziennymi wyborami, stylem życia. To, że nie widziałeś nigdy Jezusa w niczym tu nie przeszkadza. Zresztą Jezus przez Tomasza mówi do Ciebie i do mnie: "Błogosławieni, którzy nie widzieli a uwierzyli!". I jeszcze jedno. Czasem, gdy próbujemy podejmować jakieś dobro w naszym życiu to przychodzi pokusa: A po co to robić? Przecież ktoś już ugotował obiad, upiekł ciasto, namalował obraz, napisał książkę, przecież ktoś już prowadzi blog, przecież ktoś już to czy tamto... Po co ja mam to robić? Łukasz Ewangelista nawiązuje do tego w dzisiejszej Ewangelii: "Wielu już starało się ułożyć opowiadanie o zdarzeniach, które się dokonały pośród nas...". A jednak w Twoim działaniu, w Twoim sposobie tworzenia jest coś, czego nie będzie w żadnym innym dobru, które zostało uczynione przed Tobą. Jest w tym... sam Bóg! To zły duch

próbuję Cię zniechęcić by dobro się nie rozszerzało. Byś nie działał! Zobacz, poczuj jak wiele radości jest w czynieniu dobra nawet wtedy, gdy ono zostało już wcześniej uczynione przez kogoś innego. I zawsze będzie ktoś, kto będzie czekał na to dobro, właśnie to, które pochodzi od Ciebie.

ks. Łukasz Heliniak

Drodzy Czytelnicy!

Przeglądając badania naukowe na temat ilości wypowiedzianych słów zauważamy, że człowiek wypowiada przeciętnie 10-20 tysięcy słów dziennie. Jak widać wyniki są bardzo różne, co zależy między innymi od płci, kultury i regionu, w którym żyją dani ludzie. Mimo wszystko, kilkanaście tysięcy słów dziennie naprawdę robi wrażenie!

Warto czasem zastanowić się nad tym, jak minął mi ostatni dzień i jaką w nim rolę odegrały moje słowa. Co powiedzieliśmy naszym najbliższym, jak zwróciliśmy się do sąsiada? Może jakichś słów było zbyt mało, może gdzieś powinniśmy przestać milczeć. Mogło zdarzyć się też tak, że zamiast dodać tę ostatnia uszczypliwość powinniśmy “ugryźć się w język”. Popatrzmy na ten dzień i zadajmy sobie pytanie... Ile z nich to słowa prozaiczne, związane z naszą codziennością? Takie błahe, niby niewiele znaczące towarzyszyki codzienności. Jaka część to słowa negatywne, sprawiające ból? Które z nich były przyczynkiem czyjejś rany i czy żałujemy chcąc nierealnie cofnąć czas. Ile było w nich zgryźliwości i uszczypliwości. A jak często wypowiadamy słowa naprawdę ważne, takie jak proszę, dziękuję, przepraszam, kocham cię? Ile w nich jest prawdziwego uczucia, zatrzymania i chwili.

Słowo nasze powinno być słowem pokrzepienia i umocnienia, przekazane w sposób prosty i zrozumiały, tak jak w dzisiejszym pierwszym czytaniu z Księgi Nehemiasza oraz Psalmie 19. Aby nieść pokrzepienie bliźnim sami musimy być autentyczni i prawdziwi w radości dziecięctwa Bożego. Mimo codziennych zmagania i ogromu trudnych doświadczeń, pocieszenie odnajdujemy w Słowie Bożym, w tym co Bóg do nas mówi. Danem nam Prawo nie jest tylko zbiorem nakazów i zakazów, ale łaską, którą otrzymujemy od Boga i

konkretnym pocieszeniem w danej sytuacji życiowej. Każde nasze słowo ma moc budowania lub niszczenia, a my jako lud Pana, dobrze jest, abyśmy umieli się wzajemnie błogosławić. To jest budowaniem Królestwa Bożego i wypełnianiem woli Ojca.

Redaktor Naczelny Aleksandra Bulatek

Z Życia Parafii i Diecezji ...

NOWE MEBLE DO ZAKRYSTII

Dzięki ofiarności parafian udało się spłacić i zamontować nowe żyrandole na balkonach naszego kościoła. Dziękujemy wszystkim za ofiary składane na potrzeby parafialne. W tym roku zostanie wymienione umeblowanie w obu zakrystiach (ministrancka i kapłańska), co umożliwi lepsze funkcjonowanie tychże pomieszczeń. Całkowity koszt nowego umeblowania to około 35 tys. złotych. Wierzymy, że i tę inwestycję uda nam się wspólnymi siłami zrealizować. Imienne datki można wpłacać na konto bankowe lub do koperty na tacę. Już dziś dziękujemy za

troskę o wspólne dobro, jakim jest nasz parafialny kościół. Wierzymy, że nasza świątynia może być jeszcze piękniejsza, dzięki zaangażowaniu wszystkich parafian i każdego, kto zechce wspomóc to dzieło. Składamy podziękowania wszystkim darczyńcom.

PLAN MISJI PARAFIALNYCH - 2022

PARAFII PW. ŚW. BENEDYKTA, CYRYLA I METODEGO W PRZEMYŚLU

Termin: 2-8 kwietnia 2022 r.

Temat: „Posłani w pokoju Chrystusa”.

Prowadzący: Ks. prał. Marian BOCHO – proboszcz parafii pw. Bożego Ciała i kustosz Sanktuarium MB Śnieżnej Królowej Rodzin w Jarosławiu.

Ks. Jan SMOŁA – proboszcz parafii pw. św. Marcina w Przysietnicy, duszpasterz Róż Różańcowych AP.

PROGRAM:

Sobota: 2 kwietnia 2022 r. „Misja Jezusa misją naszą”.

Godz. 17³⁰ – modlitwa różańcowa.

Godz. 18⁰⁰ – Wprowadzenie Misjonarzy, przekazanie kluczy do kościoła, Msza św. i rozpoczęcie Misji.

Niedziela: 3 kwietnia 2022 r. „Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi”.

Godz. 6³⁰ – Godzinki do MB.

Godz. 7⁰⁰ – Msza św. z nauką misyjną.

Godz. 8³⁰ – Msza św. z nauką misyjną.

Godz. 10⁰⁰ – Msza św. z nauką misyjną – dzieci.

Godz. 11³⁰ – Msza św. z nauką misyjną.

Godz. 17⁰⁰ – Gorzkie Żale św. z misyjną nauką pasyjną.

Godz. 18⁰⁰ – Msza św. z nauką misyjną dla młodzieży – zawierzenie młodzieży św. Stanisławowi Kostce.

Poniedziałek: 4 kwietnia 2022 r. „Udzielajcie chrztu w imię Ojca i Syna i Ducha...”

Godz. 9⁰⁰ – Msza św. z nauką misyjną.

Godz. 10⁰⁰ – 18⁰⁰ – całodzienna adoracja Najświętszego Sakramentu.

Godz. 17³⁰ – modlitwa różańcowa.

Godz. 18⁰⁰ – Msza św. z nauką misyjną – odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych (prosimy przynieść świece).

Wtorek: 5 kwietnia 2022 r. „Idźcie i czyńcie uczniów”.

Godz. 9⁰⁰ – Msza św. z nauką misyjną dla chorych i ludzi starszych – sakrament chorych.

Godz. 17³⁰ – modlitwa różańcowa.

Godz. 18⁰⁰ – Msza św. z nauką misyjną i nabożeństwo przebłagalno – pokutne.

Środa: 6 kwietnia 2022 r. „Uczcie je zachowywać wszystko co wam powiedziałem”

Godz. 9⁰⁰ – Msza św. z nauką misyjną.

Godz. 10⁰⁰ – 12⁰⁰ – 16⁰⁰ - 20⁰⁰ (z przerwą) – spowiedź misyjna.

Godz. 18⁰⁰ – Msza św. z nauką misyjną i nabożeństwo za zmarłych.

Czwartek: 7 kwietnia 2022 r. „Ja jestem z wami”.

Godz. 9⁰⁰ – Msza św. z nauką misyjną.

Godz. 17³⁰ – modlitwa różańcowa.

Godz. 18⁰⁰ – Msza św. z nauką misyjną – odnowienie przyrzeczeń małżeńskich – zawierzenie rodzin Niepokalanemu Sercu Najświętszej Maryi Panny.

Piątek: 8 kwietnia 2022 r. „Posłani w Duchu Świętym”.

Godz. 9⁰⁰ – Msza św. z nauką misyjną – poświęcenie Najświętszemu Sercu Pana Jezusa.

Godz. 10⁰⁰ – Droga Krzyżowa dla starszych.

Godz. 16⁰⁰ – Droga Krzyżowa dla dzieci.

Godz. 17¹⁵ – Droga Krzyżowa dla wszystkich.

Godz. 18⁰⁰ – Msza św. z nauką misyjną, poświęcenie obrazu MB Łaskawej do peregrynacji po Parafii, procesja do Krzyża Misyjnego i uroczyste zakończenie Misji.

KATECHUMENAT RODZINNY. ŻYCIE WIARĄ W RODZINIE

Urodziłem się chrześcijaninem, z rodziców chrześcijan... od samej kołyski byłem, że tak powiem, karmiony chrześcijańskim mlekiem.

św. Hieronim

Katechumenat (gr. *katechumenom* – instruowany, nauczany) polega głównie na przygotowaniu starszego dziecka lub osoby dorosłej do przyjęcia sakramentu Chrztu Św., a następnie Eucharystii. Ks. Franciszek Blachnicki – założyciel Ruchu Światło-Życie i wywodzącego się z niego gałęzi rodzinnej Domowego Kościoła powiedział, że „źródłem inspirującym i podtrzymującym stale pragnienie i moc do realizowania wspólnoty małżeńskiej

musi stać się w rodzinie Pismo Święte, zwłaszcza Nowego Testamentu. Drugim źródłem odnowy i pogłębienia życia wspólnoty rodzinnej, ze swej strony mającym swoje źródło w Piśmie Świętym, jest modlitwa. Niezależnie od modlitwy osobistej, do której rodzina powinna

wychowywać swoich członków, musi jej życie jako wspólnoty chrześcijańskiej wyrażać się we wspólnej modlitwie. Wspólnota rodzinna powinna mieć swoje odradzające źródło w niedzielnej eucharystii. Trzeba dążyć do tego, aby zapewnić rodzinie przeżywanie Dnia Pańskiego jako dnia radosnego przeżycia wspólnoty, dnia pokoju i odpoczynku. Eucharystia ma stać się punktem centralnym”.

Konstytucja dogmatyczna o Kościele Soboru Watykańskiego II „Lumen Gentium” pkt.11

„Z małżeństwa chrześcijańskiego bowiem wywodzi się rodzina, w której rodzą się nowi członkowie społeczności ludzkiej i stają się dzięki łasce Ducha Świętego przez chrzest dziećmi Bożymi, aby Lud Boży trwał poprzez wieki. W tym niejako domowym Kościele rodzice słowem i przykładem powinni być dla swoich dzieci pierwszymi zwiastunami wiary i pielęgnować właściwe każdemu z nich powołanie, ze szczególną zaś troskliwością powołanie duchowne.”

Rodzice chrześcijańscy którzy zdecydowali się przez sakrament chrztu św. udzielony dzieciom dać im uczestnictwo w swoim życiu wiary, muszą być świadomi zadań i obowiązków jakie tym samym wzięli na siebie. Udzielenie chrztu dzieciom jest dla rodziców równoznaczne ze stworzeniem im w rodzinie katechumenatu tj. wszystkich warunków niezbędnych do rozwoju wiary dziecka i realizacji powołania wynikającego z przyjęcia sakramentu chrztu.

Podczas przygotowania do chrztu dorosłych najpierw głoszona jest im Ewangelia, co prowadzi do przyjęcia tych prawd przez wiarę oraz przygotowuje do przyjęcia sakramentu chrztu. W przypadku udzielania chrztu niemowlętom zmienia się kolejność: najpierw jest chrzest, potem następuje głoszenie Ewangelii i wiara.

Obowiązkiem rodziców chrześcijańskich którzy zdecydowali się na chrzest swojego dziecka, jest troszczenie się o to, aby dziecko w miarę dochodzenia do używania rozumu zetknęło się z przepowiadaniem zbawienia, aby mogło uczynić świadomy akt wiary. Nie może ich w tym nikt wyręczyć, ani nie da się tego zastąpić przez katechezę szkolną – ona ma tylko pomagać.

Jan Paweł II Adhortacja *Familiaris Consortio* - ...tam gdzie ustawy przeciwne religii utrudniają samo wychowanie w wierze, gdzie z powodu niedowiarstwa lub panującego laicyzmu nie daje się

faktycznie możliwości pełnego rozwoju religijności, tam ten Kościół domowy (rodzina) pozostaje jedynym miejscem gdzie dzieci i młodzież mogą pobierać prawdziwą katechezę.

Benedykt XVI podczas rozważania przed modlitwą Anioł Pański w dniu 28.12.2011r.- Święta Rodzina jest ikoną Kościoła domowego. Rodzina jest Kościołem domowym i winna być pierwszą szkołą modlitwy. W rodzinie dzieci od najmłodszych lat mogą nauczyć się dostrzegać poczucie Boga dzięki nauczaniu i przykładowi rodziców: żyć w atmosferze naznaczonej obecnością Boga. Wychowanie prawdziwie chrześcijańskie nie może pomijać doświadczenia modlitwy. Jeśli nie nauczymy się modlić w rodzinie, to trudno będzie później wypełnić te luki.

Ks.F.Blachnicki – Jako żywa komórka w organizmie wspólnoty Kościoła rodzina służy jego wzrostowi przede wszystkim przez wypełnianie funkcji katechumenatu, w jej łonie bowiem dokonuje się zasadniczo proces wrastania młodych pokoleń we wspólnotę wiary i miłości Kościoła.

Odbudowa katechumenatu rodzinnego jest nakazem i koniecznością chwili, od niego zależy przyszłość Kościoła i obejmuje dwa zadania:

- rozbudzenie wiary rodziców (przez odpowiednią katechezę dorosłych) aby uzdolnić ich do spełniania roli świadków wiary wobec dzieci. Rozbudzenie u nich wyrastającej z nadprzyrodzonej miłości troski o przekazanie dzieciom nie tylko życia ciała ale życia Bożego nadprzyrodzonego.
- wytwarzanie w rodzinie atmosfery i stylu życia wspólnoty chrześcijańskiej, w której będą wyrastały dzieci.

W Dokumencie Konferencji Episkopatu Polski "Służyć prawdzie o małżeństwie i rodzinie" z dnia 19 czerwca 2009 pkt.128 czytamy: Trzeba też bardzo mocno podkreślić, że rodzice powinni czuć się rzeczywiście odpowiedzialni za wychowanie w wierze swoich dzieci, gdyż „posługa ewangelizacyjna rodziców chrześcijańskich jest swoista i nie do zastąpienia”: mają oni być dla nich pierwszymi zwiastunami i świadkami wiary. «Pierwszymi», czyli tymi, którzy kładą konieczne fundamenty, na których inni mogą budować, a bez których jest to trudne, czasami wręcz niemożliwe. Jako «zwiastuni wiary» niech jak najczęściej rozmawiają ze swymi dziećmi o Bogu, wprowadzając je

w świat wiary (obraz Boga, Rok liturgiczny, Pismo Święte), w modlitwę i w życie sakramentalne. Niech uczą je przyjaźnić się i naśladować Świętych. W jaki sposób rodzice wychowują swoje dzieci w wierze chrześcijańskiej? - (KKK pkt.461) „Głównie przez przykład, modlitwę, katechezę rodzinną i uczestnictwo w życiu kościelnym”.

Paweł VI Deklaracja o wychowaniu chrześcijańskim – "GRAVISSIMUM EDUCATIONIS" pkt.3- Do rodziców należy bowiem stworzenie takiej atmosfery rodzinnej, przepojonej miłością i szacunkiem dla Boga i ludzi, która sprzyjałaby osobowemu i społecznemu wychowaniu dzieci. Dlatego rodzina jest pierwszą szkołą cnót społecznych potrzebnych każdemu społeczeństwu. W rodzinie chrześcijańskiej ubogaconej łaską i mocą sakramentu małżeństwa dzieci powinny od pierwszych lat poznawać Boga i oddawania Mu czci, a także miłości bliźniego. Rodzina wprowadza je stopniowo do wspólnoty państwowej i do Ludu Bożego. W rodzinie zdobywają pierwsze doświadczenie zdrowej społeczności ludzkiej i Kościoła.

Niech przygotowują je do zadań apostoelskich, od najmłodszych lat ucząc je wspomagać ubogich, odwiedzać chorych, myśleć o innych, a nie tylko o sobie. Niech mówią o wartości i przymiotach małżeństwa

oraz dyskutują z nimi o zagrożeniach małżeństwa i rodziny. Przygotować swe dzieci do szczęśliwego życia w małżeństwie to przecież zadanie najważniejsze rodzicom i powinno być ich podstawową troską. Jako zaś «świadkowie wiary» niech jasno pokazują, że to, czego uczą swe dzieci,

jest istotną treścią ich codziennego życia. Trzeba przypomnieć, że „w Kościele za pierwszy środek ewangelizowania należy uważać świadectwo życia prawdziwie chrześcijańskiego”. „Człowiek naszych czasów chętniej słucha świadków niż nauczycieli; a jeśli słucha nauczycieli, to dlatego, że są świadkami”.

Mówiąc o katechumenacie rodzinnym nie sposób nie powiedzieć kilka słów modlitwie rodzinnej, która pełni wielorakie funkcje. Na pierwszym miejscu przybliża wszystkich modlących się do Boga, ale także przybliża ich do siebie wzajemnie, wyciszając narosłe może przez całą dzień problemy i niepokoje. Jeżeli zawiera ona również

spontaniczne przedstawienie Bogu próśb, przeproszenia, dziękczynienia czy uwielbienia, to pomaga wyjść do najbliższych z gestem na który może nie byłoby stać przy innej okazji. Już starożytna dewiza stwierdzała: „Słowa uczą, przykłady pociągają”. W przypadku przekazu wiary i prawd moralnych te słowa stają się żelazną regułą. Dziecko chętnie klęknie przy klęczącym ojcu czy matce, pójdzie z rodzicami na Mszę św., posłucha czytanego wspólnie Pisma Świętego, czy też weźmie udział w rodzinnej rozmowie na tematy religijne. Może to być moment pierwszego nieśmiałego przeproszenia Boga za zło uczynione w ciągu dnia któremuś z domowników, podziękowania Bogu za dobro doświadczone od bliskiej osoby, a której w ciągu dnia nie umieliśmy podziękować, czy też prośba o coś o co w innej sytuacji nie zostało by głośno wypowiedziane wobec członków rodziny. Modlitwa rodzinna jest też uświadomieniem sobie istnienia Kogoś na kim można polegać gdy zawiodą najbliżsi i Kogo można prosić o pomoc gdy nie umie się wprost zwrócić do najbliższych osób. Można podzielić między członków rodziny zadanie przygotowania i prowadzenia modlitwy w poszczególne dni. Wtedy staje się ona dla nich jeszcze bardziej bliższa, własna i wymagająca. Często w takiej sytuacji obojętne wobec modlitwy dziecko nagle wykazuje się ogromną inwencją w przygotowaniu wspólnego spotkania z Bogiem. Wiele rodzin ma w swoim mieszkaniu stałe miejsce w którym się modlą (ołtarzyk na stoliku, szafce czy półce) gdzie znajduje się Pismo Św., obraz lub figurka o tematyce religijnej. To rodzice są dla swoich dzieci pierwszymi zwiastunami wiary... ”Głównie przez przykład, modlitwę, katechezę rodzinną i uczestnictwo w życiu kościelnym”. (Katechizm Kościoła Katolickiego pkt.461).

Ewa i Dariusz Koperscy

DO CZEGO WZYWA MNIE PRZYJĘCIE CHRZTU?

"Chrzest spadający nieoczekiwanie na dziecko, które nic nie rozumie, jest przejmujący - jest tajemnicą, przed którą trzeba klękać." W ten sposób Ksiądz Jan Twardowski opisuje chrzest święty, który stanowi pierwszy sakrament każdego chrześcijanina, zwykle nowonarodzonego.

Człowiek, poprzez zanurzenie w wodzie, naśladować Jezusa w Jordanie,

niejako rodzi się wtedy na nowo, dostępując łaski zgładzenia grzechu pierwotnego i stając się członkiem Kościoła Katolickiego. Mimo, że ten sakrament ma duże znaczenie dla naszego zbawienia, wielu z nas widzi w nim jedynie praktykę religijną, o której nie myśli się w codzienności. Często nie zdajemy sobie sprawy, że przyjęcie Chrztu powołuje każdego chrześcijanina do głoszenia Dobrej Nowiny o Chrystusie, przede wszystkim poprzez świadczenie o Nim swoim życiem. Jest to nasza odpowiedzialność i obowiązek na drodze do wieczności. Każdy z nas powinien czynić to na miarę swoich możliwości, zaczynając od samego siebie, gdyż własne świadectwo wiary jest najlepszym sposobem, by zachęcić bliźniego do Chrystusa. Dlatego w naszej codzienności nie zapominajmy o tym pierwszym sakramencie, który, choć pozornie wyglądający, ma kluczowe znaczenie w naszym chrześcijańskim życiu.

Julia Bąk

Ogłoszenia Parafialne

- 1.** Dzisiejszą niedzielę przeżywamy jako Niedzielę Słowa Bożego, zachęcamy wszystkich by znaleźni kwadrans czasu na otworzenie i przeczytanie fragmentu Biblii. Kontakt ze Słowem Bożym jest kontaktem z Bogiem. (O godz. 17:30 zapraszamy na uroczyste nieszpory).
- 2.** W poniedziałek w liturgiczne wspomnienie św. Franciszka Salezego – biskupa i doktora Kościoła w naszym kościele będzie tradycyjna całodzienna adoracja Najświętszego Sakramentu, na którą zapraszamy. O godz. 17:00 będzie spotkanie formacyjne dla kandydatów do bierzmowania z klas szóstych.
- 3.** We wtorek w Święto Nawrócenia św. Pawła kończy się Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan. Każdy, kto w tym tygodniu cokolwiek uczynił lub jeszcze uczyni dla jedności Kościoła przez modlitwę, post lub jałmużnę może we wtorek uzyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami. O godz. 17:00 będzie spotkanie formacyjne dla kandydatów do bierzmowania z klas siódmych.
- 4.** W środę w liturgii będziemy wspominać św. biskupów: Tymoteusza i Tytusa, o godz. 18:00 zapraszamy na nowennę do Matki Bożej

Łaskawej – adoruje róża św. Anny. O godz. 17:00 będzie spotkanie formacyjne dla kandydatów do bierzmowania z klas ósmych.

5. W piątek w liturgii będziemy wspominać św. Tomasza z Akwin - prezbitera i doktora Kościoła a w niedzielę bł. Bronisława Markiewicza – prezbitera, ojca założyciela naszych Sióstr Michalitek.

6. W przyszłą niedzielę jak zawsze zapraszamy na Godzinki ku czci Matki Bożej o godz. 6:30 oraz nieszpory o godz. 17:30. Przed kościołem możemy złożyć ofiarę do puszki Stowarzyszenia Osób Niepełnosprawnych na powstający żłobek w Jarosławiu. W Bazylice Archikatedralnej o godz. 16:30 odbędzie się koncert charytatywny pn.: „Z kolędą dla służb mundurowych”, w koncercie weźmie udział Chór i Orkiestra Kameralna „NICOLAUS” z Kraczkowej.

7. W bieżącym roku będziemy obchodzić jubileusz czterdziestolecia naszej parafii. Z tej też okazji w parafii odbędą się misje parafialne w dniach 2-8 kwietnia. Plan misji znajduje się w gazetce „PATRON” oraz na stronie internetowej parafii.

8. W minionym tygodniu do wspólnoty Kościoła przez przyjęcie sakramentu Chrztu świętego został włączony Wiktor KONOWALIK – dziecku i rodzicom życzymy mocnej wiary. Z naszej parafialnej wspólnoty odeszli do Pana: śp. Jerzy JAKUBOWSKI – ul. Paderewskiego 20 i Maria ZIAJA – ul. Żwirki i Wigury 25. Niech dobry Bóg przyjmie ich do swojej chwały: „Wieczne odpoczywanie...”.

9. W minionym tygodniu zakończyliśmy wizytę duszpasterską. Dziękujemy wszystkim, którzy przybywali do kościoła na modlitwę i po specjalne błogosławieństwo. Dziękujemy także za ofiary składane przy okazji kolędy w kościele i na konto parafialne – „Bóg zapłać”.

Parafia rzymskokatolicka pw. św. Benedykta, Cyryla i Metodego

ul. Kazimierza Opalińskiego 7, 37-700 PRZEMYŚL

tel. kom. 785401311

NIP: 7952182644 | REGON: 040040250

e-mail: kazanow.przemyska@gmail.com

www.kazanow.przemyska.pl

---

e-mail Redakcji Gazetki Parafialnej „PATRON”:
tygodnikparafialny.patron@wp.pl

ZESPÓŁ REDAKCYJNY:

Redaktor Naczelny: Małgorzata Sztolf, Aleksandra Bułatek

Strona dla dzieci: Wiktoria Zarzycka i Julia Bąk

Ogłoszenia i ciekawostki: Dawid Biliński, Dominik Wiącek,
Magdalena Babieczko

Artykuły: Małgorzata Sztolf, Martyna Tas, Aleksandra

Bułatek, Julia Skalska, Jakub Koperski, Łukasz Sztolf, Anita Koptyńska

Opiekun duchowy: ks. Łukasz Heliniak.

Gazetka tylko do użytku wewnętrznego!